

Medlem afviste fuldstændig, hvad der i den Retning var kommet frem i Provinsbladene, de havde ikke Forstand derpaa, det var Ting, han slet ikke kunde tage Hensyn til. Det ærede Medlem taler ofte om gamle Sager, og jeg vil sige, at da han bekyndte at omtale Forholdene i Provinsbyerne i Gaar, mindede han mig eller rettere gav mig en Forestilling om den gamle Romer, som havde den Jølelse, at Hovedstaden, urbs, var det eneste, det eneste gyldige, og at alt, hvad der var extra muros, udenfor Vestfronten og Oversvømmelsen, var Barbarer og Vandaler, der kun havde at vente og tie, til vi havde talt, og i alt Fald ikke komme med Domme, der stride imod hans. I det hele taget vil jeg sige, at jeg ikke her i Salen har hørt noget Foredrag, der var et stærkere Udslag af Landsoverlegenhed — Lands-hovmod er det vel ikke tilladt at sige — end det, vi hørte i Gaar af det ærede Medlem. Det ærede Medlem omtalte ogsaa Provinspressen. Naar, Provinspressen kan have sine Mangler, den kan have store Mangler, og den kan staa meget tilbage, men det er dog saa, at de Mænd, der lede den, have nogen Mening om, hvad der er Kunst, og hvad der er Gøgl. Nej, det ærede Medlem henvisste til, at Folk i Provinserne sad og drak Toddy med Skuespillerne, og afviste enhver som helst Tanke om, at de kunde have nogen Mening. Byraadet! Ja Byraadet, sagde det ærede Medlem, det kunde have Forstand paa Brolægning. Hvilken Mening kunde det have om Kunst? Men jeg vil minde det ærede Medlem om, at Byraadene, der vælges af Bælgerne, har med andet at gøre end Brolægning, de have forskellige andre Ting under sig. I det hele taget tør det vel antages, at Byraadet saa nogenlunde repræsenterer Gennemsnitsdannelsen i en By. Men ganske vist, naar det ærede Medlem mener, at et Byraads Udtalelser kan affejes med, at det kun har Forstand paa Brolægningen i Byen, saa viser det ærede Medlem ogsaa, hvilken Mening han har om Borgernes og Bælgernes Intelligens. Som sagt, Byraadets Mening bliver af det ærede Medlem fuldstændig affejet som noget, der intet Hensyn kan tages til. Nu bestaar for Resten det Byraad, som det ærede Medlem ganske særlig har tænkt paa, thi det er det, der har udtalt sig om det Cortes'ske Selskab, nemlig Odense Byraad, af Folk, som man, naar man ser efter i Statskalenderen, faar det Indtryk af, at de have lidt mere Forstand end alene paa Brolægning. Naar man tænker paa, at Odense naar i saa hurtig og let Forbindelse med Hovedstaden, og at de Mænd, der sidde i Raadet,

for Størstedelen høre til Velhaverne, der maa antages jævnlig at komme til Hovedstaden, kunne de dog ikke mangle Forudsetninger for at kunne dømme. Det ærede Medlem kan sige om en Mand fra Grenaa, der ikke har set noget Skuespil uden for denne By, at han ikke kan have nogen Mening, men Odense Byraad, som saa jævnlig ser Forestillingerne i Kjøbenhavn, kan dog ikke antages at sidde som rene Klokkefaar (Verg: Der er Etatsraader i Byraadet). Ja, der er Etatsraader og Masser af Midlere, men dem bryder det ærede Medlem sig heller ikke om, hans Ord var, at i Provinsbyerne havde vi at holde vor Mund. Det er sagt i Hovedstaden, hvad der er Kunst, og hvad der er Kunsthands, og det er sagt, hvad der skal hjælpe derpaa, hvilken Brahmasivselixir vi skulle give dem, og vi maa derfor ikke tage noget Hensyn til de Røster og Udtalelser, der lyde derfra. Derimod fik vi at vide, at det var Gøgl og ukunstnerisk Virksomhed, som var sat til Højbords derude. Jeg synes nu, at vore Provinsbyer ere saa stilsærdige Byer, at det næsten er Synd at sige, at de have sat Gøglet til Højbords. Jeg tror, at naar det ærede Medlem vil slaa et Slag mod Gøglet, ser det ud til, at der er adskillig mere deraf i Kjøbenhavn, her viser det sig i Varieteter og deslige, og jo galere de ere, desto fuldere blive de, medens Teatrene, naar de ikke have Udstyrstykker eller Folkecomedier, staa tomme. Jeg tror, at Gøglet har ret godt fat i Kjøbenhavn, og jeg tror, at vi i Provinserne ret rolig kunne tage mod den Mening og Dom fra det ærede Medlem, at det var Gøglet, der sad til Højbords hos os, og at vi ikke havde bedre Forstand, end at vi troede, at dette Gøgl havde nogen som helst Forbindelse med Kunst. Saa talte det ærede Medlem om Gemhytlighed og Formløshed. Ja, Gemhytlighed er jo i sig selv et godt tykt Ord, og det, der menes dermed, er noget, der slet ikke er saa galt, men hvorfor Formløsheden netop skulde have bredt sig hos os, det forstaar jeg ikke. Naar det ærede Medlem, efter at have talt om Gøglet og det ukunstneriske, mente, at Gemhytligheden og Formløsheden havde bredt sig her i dette Ting, saa er det vel sagtens en Følge af, at ikke alle Medlemmer her kunne være fra Metropolen, der maa ogsaa være nogle fra Landet og fra Provinsbyerne, saa jeg synes ikke, at der er saa meget at klage over i den Retning. Jeg veed for øvrigt heller ikke, om just en meget skarp Overholdelse af Formen eller saa vilde være saa overordentlig heldig eller frugtbringende eller bringe os videre frem i vor Politik. Jeg mener,